

14 Ъто вече третій пжть се пѣви Исѣсѣ на оученицѣ те си, Ѡ какѣто воскреснѣ Ѡ мѣртвы те.

15 И когѣто ѡвѣдовахѣ, рече Исѣсѣ на Сѣмѡна Петра: Сѣмѡне (сѣне) Іѡннинѣ, ѡвѣчашѣ ли ме по много Ѡ тѣа; рече мѣ: Ъи Господи: тѣ знаешѣ че те ѡвѣчамѣ рече мѣ: паси агницѣ те мои.

16 Рече мѣ пѣки втори пжть: Сѣмѡне Іѡннинѣ, ѡвѣчашѣ ли ме; рече мѣ: Ъи, Господи: тѣ знаешѣ че те ѡвѣчамѣ. рече мѣ (Исѣсѣ): паси ѡвцѣ те мои.

17 Рече мѣ трѣти пжть: Сѣмѡне Іѡннинѣ, ѡвѣчашѣ ли ме; ѡскорѣсе Петръ за што мѣ рече трѣти пжть: ѡвѣчашѣ ли ме; и рече мѣ, Господи, тѣ знаешѣ сѣчко: тѣ знаешѣ че те ѡвѣчамѣ. рече мѣ Исѣсѣ: паси ѡвцѣ те мои.

18 Истина, истина ти говоримѣ: когѣто бѣше младѣ, ѡпѣсѣвашесе самѣ и ходеше кждѣто иѣкаше: ѡ когѣто ѡстарѣшѣ ще да си прѣстрешѣ ржѣ те, и дрѣгѣ ще да те ѡпѣше, и ще да те води, кждѣто не щѣшѣ.

19 И това рече, назначѣющѣ сѣ какѣвѣ смѣрть ще да прослѣви Бѣга, и като

и здѣмѣ това, рече мѣ: послѣдѣвай по мене.

20 И като се ѡвѣрнѣ Петръ, видѣ оученикатѣ, когѣто ѡвѣчаше Исѣсѣ че и де слѣдѣ негѡ, който се наклонѣ на грѣди те мѣ на вече ра та, и рече: Господи, кой ѣ што те предаѣа;

21 Него като видѣ Петръ, рече на Исѣса: Господи, ѡ тѣа що (ще да вѣде);

22 Рече мѣ Исѣсѣ: ѡко иѣскамѣ да стои тѣи (тѣка) докѣ да дойдѣмѣ (пѣки) що тѣ ѣ грѣжа; тѣ вѣрви по мене.

23 Пронѣсесе прочее това слово по междѣ кратѣа та, зашто тѣа оученикѣ не щѣ да оумре: но Исѣсѣ мѣ не рече че не щѣ да оумре: но, ѡко искамѣ да сеѣи тѣи (тѣка) докѣ да дойдѣмѣ (пѣки), що тѣ ѣ грѣжа тѣе;

24 Тѣа ѣ оученикѣ, който свидѣтелствѣва за тѣа (рѣкотѣ), който и написѣ тѣа и знаеме че ѣ иѣстинно свидѣтелство то мѣ.

25 Има и дрѣги много, што ѣ сотворилѣ Исѣсѣ, който ѡко кѣ се писѣвали ѣдно по ѣдно, ни сѣчкѣо свѣтѣ чѣнимисе не щѣше да вмѣстѣ написаны те книги, ѡминѣ.